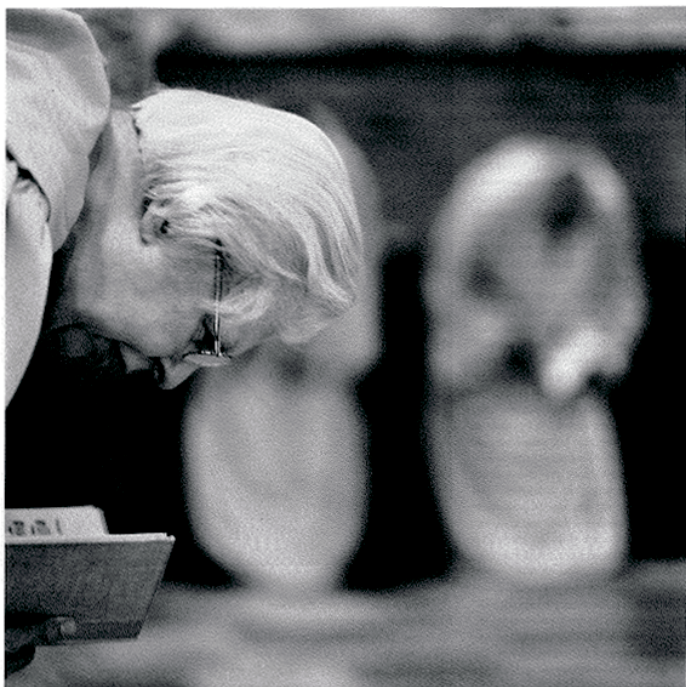

Armando Jongejan

KLOOSTERLEVEN

MET PRACHTIGE ZWART-WIT BEELDEN NEEMT ARMANDO JONGEJAN ONS MEE IN HET LEVEN VAN DE BROEDERS EN ZISTERS VAN DRIE EGMONDSE KLOOSTERS. DOOR ZIJN MANIER VAN KIJKEN EN FOTOGRAFEREN BRENGT HIJ DE SERENITEIT VAN HUN WERELD IN BEELD. TER GELUKKERTIJD LAAT HIJ ONS ZIEN DAT ZIJ OOK 'GEWONE' MENSEN ZIJN NET ALS WIJ.

Documentair fotograaf Armando Jongejan ging bewust op zoek naar een onderwerp in zijn leefomgeving. Hij vond zijn onderwerp in de drie kloosters die zijn dorp Egmond rijk is. In 15 jaar maakt hij drie boeken die het leven

in deze kloosters in beeld brengen. Het laatste deel 'Thuiskomen' is eind april verschenen. De bijbehorende expositie is te zien in het Comeniusmuseum tijdens het FotoFestival Naarden. "Je kunt het ver weg

halen, maar als je een foto over wilt maken, moet je ook ver reizen om het opkleeuw te doen. In een klein gebied binnen vijf kilometer van je eigen huis word je geconfronteerd met bijzondere dingen uit je eigen omgeving die in

eerste instantie vaak moeilijk te herkennen zijn. In 1995 maakte ik voor het eerst kennis met de Liobazusters toen zij deelnamen aan een viering in de openlucht met de broeders van de Sint-Adelbertabdij. Na deze eerste kennismaking heb ik de gemeenschap met de camera bezocht."

Thuiskomen

Het bleef niet bij één bezoek. Na het Karmelklooster in Egmond aan den Hoef, bracht hij het leven in de Sint-Adelbertabdij in Egmond-Binnen in beeld. De resultaten zijn respectievelijk opgenomen in de fotoboeken 'Van binnenuit' en 'Een zoektocht'. De afgelopen twee jaar zette hij zijn zoektocht voort in het Sint-Liobaklooster in Egmond-Binnen voor zijn laatste boek 'Thuiskomen'. 'Een klooster is een leefgemeenschap achter gesloten deuren. Het dagelijkse leven intrigeerde mij. Het

leven is daar hetzelfde als bij ons, maar wij ervaren het anders. Net als bij ons moeten ook zij ook koken, wassen en boodschappen doen. Het dagelijkse leven in het Liobaklooster speelt zich grotendeels af in het slot, de stallen en in de achtertuin. Het gebied naast een essentieel plaats in. Naast deze momenten van bezinning en innerlijke rust moet er ook gewerkt worden. Soms is er tijd voor ontspanning. Naast het dagelijkse leven heb ik ook voor dit onderwerp gekozen omdat het een tijdsbeeld vastlegt. Vanuit historisch perspectief vind ik het belangrijk dat dit bewaard blijft."

Bijzondere ontmoetingen

"De eerste keer dat ik een bezoek bracht aan het Karmelklooster in 1995 werd ik verrast door het feit dat daar ook gewoon een computer met internet stond. Tijdens

Thuiskomen

Boek

ISBN: 978-90-817142-2-8
Uitgever: Sint Liobaklooster,
121 foto's, 84 pagina's

Exposities

30 april tot en met 15 mei
Galerie Sint-Adelbertabdij
Vinnewesterweg 27, Egmond-Binnen
maandag t/m zaterdag 10.30 tot
18.30 uur

21 mei t/m 19 juni
Comeniusmuseum, Kloosterstraat 33,
Naarden.
dinsdag t/m zondag van 12.00 tot
17.00 uur

mijn eerste ontmoeting in april 2009 met zuster Emmanuelle had zij een gevulde agenda en lag haar mobiele telefoon naast haar op tafel. Tijdens ons gesprek werd ze gebeld. 'Op dit telefoontje zit ik te wachten. Ik moet even opnemen', zei ze. Met andere woorden: het dagelijkse leven van een 'kloostermanager' komt aardig overeen met dat van een 'gewone' manager. Hoewel ik me er continu van bewust was dat ik een indringer was in hun woonomgeving heb ik ze in die twee jaar tijd wel beter leren kennen. Wanneer je langer in een onderwerp duikt, voel je goed aan wat de sfeer is. Een foto van een monnik op de home-trainer in de abdijmaak je niet de eerste dag. Dat gebeurt pas als de mensen aan je gewend zijn. Toch werd ik nog regelmatig verrast door de Lioba zusters. Zoals toen ik in de kloostertuin een grote trampoline zag staan en bleek dat één van de zusters deze regelmatig gebruikt om in beweging te blijven. Het feit dat ik dit ook mocht fotograferen bevestigt de vertrouwensband die je in de loop van de tijd opbouwt." Die vertrouwensband is erg belangrijk. Armando kreeg tijdens zijn project een aantal keren de gelegenheid om bijzondere gebeurtenissen in het kloosterleven vast te leggen. In de Sint-Adelbertabdij mocht hij aanwezig zijn bij de begrafenis van één van de broeders. Het derde en laatste boek 'Thuiskomen' eindigt postbief met het intreden van een zuster in de gemeenschap. "Hoewel ik niet kerkelijk ben heeft dit project mijn leven wel verrijkt. Naast de foto's heb ik tijdens het project ook veel mooie gesprekken gehad."

Concentratie en planning

Armando heeft er tijdens dit project bewust voor gekozen om niet digitaal, maar analoog te werken. "Met mijn Hasselblad kan ik slechts twaalf opnames maken. Dat dwingt mij om heel geconcentreerd te werken en goed te kijken. Zeker bij de speciale vieringen moest ik van tevoren al goed nadenken wat ik wilde fotograferen en wanneer de speciale momenten plaatsvonden. Zoals bij de passivering waarbij iedereen 's nachts buiten geconcentreerd is op het aansteken van de paaskaars. Dat is het moment dat je moet pakken. Door van tevoren goed door te spreken wat er gaat gebeuren, verstoor je de dienst zo min mogelijk. De gebedsdiensten zijn een terugkerend ritueel in de dagindeling daarom komen deze momenten ook steeds op verschillende plaatsen terug in het boek. Hoewel ik bij de eerste twee boeken nog wel eens vroeg of men in de lens wilde kijken, heb ik tijdens het laatste boek de situaties gewoon laten gebeuren en het

moment zelf gepakt. Alleen bij de portretten en de foto van de zuster in de sneeuw kijken de zusters in de lens. Doordat ik niet bestaand licht werk, had ik vaak sluitertijden van 1/4 of 1/15 seconde. Hierdoor hebben veel foto's niet een beetje be-

wegingsonscherpte wat voor mij een meerwaarde geeft aan de fotografie doordat de foto's iets meer gaan leven."